

NOAPTEA DE SANZIENE

În fiecare an, pe 24 iunie, românii marchează sărbătoarea Sanzienelor. Despre noaptea aceasta se crede că este magică, minunile sunt posibile, forțele benefice, dar și cele negative, ajung la apogeu. În Moldova, creștinii ortodocși se roagă la moaștele Sfântului Ioan cel Nou de la Suceava. Ei speră că vor scăpa astfel de neazuri și de boli.

Hora Sanzienelor

Legende spun că Sanzienele sunt niște fete foarte frumoase, care trăiesc prin păduri sau pe câmpii. Ele se prind în hora și „dau puteri“ deosebite florilor și buruienilor, acestea devenind plante de leac, bune la toate bolile. În popor se crede că în noaptea Sanzienelor zănele zboară prin aer sau umblă pe pământ. Ele cântă și împart rod holdelor, femeilor casatorite, înmulțesc pasarile și animalele, tamăduiesc bolnavii, apară sematurile de grindină. Dacă oamenii nu le sărbătoresc cum se cuvine, ele se supără, devenind surate bune cu înraitele Iele sau Rusalii. Sanzienele se răzbună pe femeile care nu țin sărbătoarea de pe 24 iunie, pocindu-le gura. Nici bărbații nu scăpa ușor. Pe cei care au jurat stramb vreodată, sau au făcut alt rău, îi așteaptă pedepse îngrozitoare, despre Sanziene știindu-se că sunt mari iubitoare de dreptate.

Soarele iubirii

Sanzienele reprezintă și un prilej de întâlnire a tinerilor ce doresc să-și unească destinele, o sărbătoare iubirii, cinstită cum se cuvine, cu cântec și joc. În ajunul Sanzienelor, fetele și băieții care urmează să se căsătorească se adună spre seară în sat. E veselie, voie bună și toată lumea e cu sufletul deschis. Se țin balciuri cu tiribombe și calusei. Flăcăii aprind ruguri. Fetele mari culeg de pe câmp flori de sanzienne și împletesc cununi. Apoi aruncă peste case coronitele. Dacă se lovesc sau se agată de horn, vestesc o cununie apropiată. În zorii zilei flăcăii se adună în cete și străbat satele, cu flori de sanzienne la palării. Se alege „Dragaica“. Este propusă una dintr-un grup de șapte fete. Ea trebuie să fie cea mai frumoasă, cea mai cuminte și cea mai bună dintre fetele satului. Va fi împodobită cu spice de grâu. Celelalte tinere se îmbracă în alb. Astfel format, alaiul Dragaicei porneste prin sat și pe ogoare. La rascruce fetele fac o hora și cântă voioase. Adesea „Dragaicele“ sunt confundate cu „Sanzienele“. După unii specialiști, sărbătoarea Sanzienelor își are originea într-un cult geto-dacic străvechi al Soarelui. Aceste personaje au fost adesea reprezentate de traci înaltuite într-o hora care se învârteste ametitor.

Scaldate în roua

Ceremonialul cuprinde apoi întreg satul. Gospodării primesc câte un spic de grâu, pe care îl asază pe grindă, în sură. Ei speră că până la acea înălțime se li se adună grănele. Bătrânii vorbesc că în noaptea de Sanziene, iețele se adună și dansează în pădure. Cine le vede rămâne mut pentru totdeauna sau dămlăgește. Tot ei cred că cine nu respectă Dragaica poate avea parte de multe nenorociri: cel care spală, coase sau matura în acea zi

poate muri incat ori fulgerat. In popor se spune ca fetele care vor sa se marite repede trebuie sa se spele cu roua. Insa, pentru ca acest scaldat ritual sa aiba efectul scontat, se respecta anumite conditii: in zori, din locuri necalcate, babele strang roua Sanzienelor intr-o carpa alba, de panza noua, apoi o storc intr-o oala noua. In drum spre casa, ele nu vorbesc deloc si mai ales nu trebuie sa intalneasca pe nimeni. Daca toate acestea sunt implinite, cine se spala cu roua respectiva va fi sanatos si dragastos peste an. Femeile maritate pot face si ele acest ritual, ca sa fie iubite tot anul de sot si sa aiba copii frumoși si sanatosi.